Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (senat za predhodno odločanje)

z dne 26. novembra 2025 *

„Predhodno odločanje – Obdavčenje – Trošarine – Direktiva 2008/118/ES – Člen 10(2) in (4) Direktive 2008/118 – Nepravilnost, storjena med gibanjem trošarinskega blaga – Gibanje blaga pod režimom odloga plačila trošarine – Ugotovitev nepravilnosti med gibanjem – Količina manjkajočega blaga, ugotovljena ob raztovarjanju prevoznega sredstva“

V zadevi T-690/24, [Kolinsen] [i],

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Gerechtshof's-Hertogenbosch (višje sodišče v 's-Hertogenboschu, Nizozemska) z odločbo z dne 18. decembra 2024, ki je na Sodišče prispela 30. decembra 2024, v postopku

Inspecteur van de Douane

proti

FL,

SPLOŠNO SODIŠČE (senat za predhodno odločanje),

ob posvetovanju v sestavi S. Papasavvas, predsednik, M. Sampol Pucurull, sodnik, G. Steinfatt, sodnica, D. Petrlík (poročevalec) in W. Valasidis, sodnika,

generalni pravobranilec: J. Martín y Pérez de Nanclares,

sodni tajnik: V. Di Bucci,

na podlagi tega, da je Sodišče 16. januarja 2025 na podlagi člena 50b, tretji odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije predlog za sprejetje predhodne odločbe preneslo na Splošno sodišče,

ob upoštevanju področja iz člena 50b, prvi odstavek, točka (b), Statuta Sodišča Evropske unije in neobstoja samostojnega vprašanja glede razlage v smislu člena 50b, drugi odstavek, navedenega statuta,

na podlagi pisnega dela postopka,

* Jezik postopka: nizozemščina.

[i] Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za FL N. P. J. Ooyevaar,

– za belgijsko vlado S. Baeyens in M. Jacobs, agenta,

– za nizozemsko vlado M. K. Bulterman in P. P. Huurnink, agentki,

– za švedsko vlado H. Eklinder, F.-L. Göransson, C. Meyer-Seitz in J. Olsson, agenti,

– za Evropsko komisijo M. Björkland in W. Roels, agenta,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 10(2) in (4) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS (UL 2009, L 9, str. 12).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Inspecteur van de Douane (carinski inšpektor, Nizozemska) (v nadaljevanju: inšpektor) in osebo FL zaradi vračila trošarine, ki jo je slednja plačala za manjkajočo količino etilnega alkohola, ugotovljeno ob dobavi tega blaga v trošarinsko skladišče na Nizozemskem.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Direktiva 2008/118 je bila razveljavljena z učinkom od 13. februarja 2023 z Direktivo Sveta (EU) 2020/262 z dne 19. decembra 2019 o določitvi splošnega režima za trošarino (UL 2020, L 58, str. 4), s katero je bila prvonavedena direktiva nadomeščena. Vendar je treba glede na čas dejanskega stanja iz spora o glavni stvari ta predlog za sprejetje predhodne odločbe preučiti glede na določbe Direktive 2008/118.

4 V uvodni izjavi 11 Direktive 2008/118 je bilo navedeno:

„V primeru nepravilnosti bi bilo treba trošarino zaračunati v državi članici, na ozemlju katere je bila storjena nepravilnost, ki je povzročila sprostitev v porabo, če pa ni mogoče ugotoviti, kje je bila nepravilnost storjena, pa v državi članici, kjer so jo odkrili. Če trošarinsko blago ne prispe v namembni kraj, nepravilnost pa ni bila odkrita, se šteje, da je bila nepravilnost storjena v odpremni državi članici.“

5 Člen 4 Direktive 2008/118 je določal:

„V tej direktivi in v njenih izvedbenih določbah se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[…]

(7) ‚režim odloga plačila trošarine' pomeni davčni režim, ki se uporablja za proizvodnjo, predelavo, skladiščenje ali gibanje trošarinskega blaga, za katero ne velja carinski odložni postopek in pri katerem je plačilo trošarine odloženo;

[…]

(11) ‚trošarinsko skladišče' pomeni kraj, kjer imetnik trošarinskega skladišča pri svojem poslovanju trošarinsko blago proizvaja, predeluje, skladišči, prejema ali odpremlja pod režimom odloga plačila trošarine, ob upoštevanju nekaterih pogojev, ki jih določijo pristojni organi države članice, v kateri se nahaja trošarinsko skladišče."

6 Člen 7 Direktive 2008/118 je določal:

„1. Obveznost plačila trošarine nastane ob sprostitvi v porabo in v državi članici, kjer se to zgodi.

2. V tej direktivi ‚sprostitev v porabo' pomeni:

(a) odprema trošarinskega blaga, vključno z nepravilno odpremo, iz režima odloga plačila trošarine;

[…]

4. Trošarinsko blago, ki je v režimu odloga plačila trošarine in je popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno zaradi same narave blaga, nepredvidljivih okoliščin, višje sile ali soglasja pristojnih organov države članice, se ne šteje za sprostitev v porabo.

Za namene te direktive se blago šteje za popolnoma uničeno ali nepovratno izgubljeno, kadar ga kot trošarinsko blago ni več mogoče uporabljati.

V primeru popolnega uničenja ali nepovratne izgube se pristojnim organom države članice, v kateri je prišlo do popolnega uničenja ali nepovratne izgube zadevnega trošarinskega blaga, ali – če ni mogoče ugotoviti, kje se je blago izgubilo – v kateri je bilo blago najdeno, predloži ustrezno dokazilo.

[…]"

7 Člen 10 Direktive 2008/118 je določal:

„1. Če je med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine prišlo do nepravilnosti, zaradi česar je bilo trošarinsko blago sproščeno v porabo v skladu s členom 7(2)(a), se trošarinsko blago sprosti v porabo v državi članici, kjer se je nepravilnost zgodila.

2. Če se je med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine odkrila nepravilnost, zaradi česar je bilo trošarinsko blago sproščeno v porabo v skladu s členom 7(2)(a),

in ni mogoče ugotoviti, kje je prišlo do nepravilnosti, velja, da se je zgodila v državi članici in v času, ko je bila ugotovljena.

[…]

4. Če trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine ne prispe v namembni kraj in če med gibanjem ni bila odkrita nobena nepravilnost, zaradi česar bi bilo trošarinsko blago sproščeno v porabo v skladu s členom 7(2)(a), velja, da je bila nepravilnost storjena v odpremni državi članici in v trenutku, ko se je gibanje začelo, razen če se v štirih mesecih po začetku gibanja v skladu s členom 20(1) pristojnim organom odpremne države članice predloži dokaz o koncu gibanja v skladu s členom 20(2) ali o kraju, kjer je bila nepravilnost storjena.

[…]

6. Za namene tega člena ‚nepravilnost' pomeni okoliščine med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, zaradi katerih se gibanje oziroma del gibanja trošarinskega blaga ni končalo v skladu s členom 20(2), razen okoliščine iz člena 7(4)."

8 Člen 17(1) Direktive 2008/118 je določal:

„Trošarinsko blago se lahko giba pod režimom odloga plačila trošarine na ozemlju [Evropske unije], tudi kadar se blago giba prek tretje države ali tretjega ozemlja:

(a) od trošarinskega skladišča do:
    (i) drugega trošarinskega skladišča;

[…]"

9 Člen 20(2) Direktive 2008/118 je določal:

„Gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine se v primerih iz točk (i) […] člena 17(1)(a) […] konča, ko prejemnik prejme pošiljko trošarinskega blaga […]."

Nizozemsko pravo

10 Člen 2b(2) Wet op de accijns (zakon o trošarinah) z dne 31. oktobra 1991 (Stb. 1991, št. 561) v različici, ki se je uporabljala za spor o glavni stvari, je določal:

„Gibanje trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine se v primerih iz člena 2a(1)(a), (b), (c) in (e), (2) in (3)(a), (b), (c) in (e) konča, ko prejemnik prejme pošiljko trošarinskega blaga […]."

11 V členu 2c zakona o trošarinah je določeno:

„[…]

2. Če se na Nizozemskem ugotovi, da je med gibanjem trošarinskega blaga iz odstavka 1 prišlo do nepravilnosti, zaradi česar je bilo to blago sproščeno v porabo v skladu s členom 2(1)(a), in ni mogoče ugotoviti, kje se je nepravilnost zgodila, se šteje, da je do nepravilnosti prišlo na Nizozemskem, ko je bila nepravilnost ugotovljena.

[…]

7. Nepravilnost v smislu tega člena so okoliščine, ki niso okoliščine, navedene v členu 2(5), in ki nastanejo med gibanjem trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine in zaradi katerih se gibanje oziroma del gibanja trošarinskega blaga ni končalo v skladu s členom 2b(2).

[…]“

Postopek v glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

12 Oseba FL je marca in aprila 2019 z ladjo dobavila dve pošiljki, in sicer 1.680.018 oziroma 1.460.715 litrov nepakiranega etilnega alkohola, iz trošarinskega skladišča v Belgiji v trošarinsko skladišče na Nizozemskem. Prevoz je bil opravljen v okviru gibanja trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine, kot ga določajo členi od 17 do 31 Direktive 2008/118.

13 Prejemnik je ob prispetju v namembni kraj ugotovil, da je prejel etilni alkohol v količinah, ki so bile za 9239 oziroma 4732 litrov nižje od količin, navedenih v elektronskih upravnih dokumentih, izdanih za uporabo režima odloga plačila trošarine.

14 Inšpektor je z dopisoma, ki sta bila poslana julija 2019, osebo FL obvestil o njeni obveznosti, da na Nizozemskem plača trošarino v višini 42.405 EUR oziroma 5889 EUR, v zvezi z ugotovljenimi manjkajočimi količinami etilnega alkohola.

15 V skladu z informacijami, ki jih je posredoval inšpektor, je oseba FL na Nizozemskem vložila dve trošarinski deklaraciji za zneska 42.405 EUR in 5889 EUR in ju plačala. Poleg tega je Kraljevina Belgija prav tako pobrala trošarino v znesku 49.997,60 EUR za prvo od dveh zadevnih dobav.

16 Ker je oseba FL pri inšpektorju vložila pritožbo, je slednji z odločbo z dne 30. januarja 2020 to pritožbo zavrnil in zavrnil vračilo trošarine, ki jo je plačala oseba FL.

17 Rechtbank Zeeland-West-Brabant (sodišče za Zelandijo in Zahodni Brabant, Nizozemska) je z odločbo z dne 20. junija 2022 tožbam osebe FL zoper odločbo inšpektorja ugodilo in razsodilo, da je treba osebi FL vrniti trošarino, ki jo je ta plačala na Nizozemskem.

18 Inšpektor je vložil pritožbo pri predložitvenem sodišču, Gerechtshof's-Hertogenbosch (višje sodišče v 's-Hertogenboschu, Nizozemska).

19 Predložitveno sodišče dvomi o tem, ali je bilo trošarino za manjkajočo količino dobavljenega etilnega alkohola treba plačati na Nizozemskem na podlagi člena 10(2) Direktive 2008/118 ali pa v Belgiji na podlagi člena 10(4) te direktive. Natančneje, v bistvu se sprašuje, ali je treba ugotovitev manjkajoče količine trošarinskega blaga pod režimom odloga plačila trošarine ob raztovarjanju prevoznega sredstva, ki je vsebovalo navedeno blago, v skladu s členom 10(2) navedene direktive analizirati kot ugotovitev nepravilnosti med gibanjem trošarinskega blaga ali pa kot položaj, v katerem trošarinsko blago ni prispelo v namembni kraj, ne da bi bila med tem gibanjem ugotovljena kakršna koli nepravilnost v smislu člena 10(4) te direktive.

20 V teh okoliščinah je Gerechtshof's-Hertogenbosch (višje sodišče v 's Hertogenboschu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali je treba člen 10(2) Direktive [2008/118] razlagati tako, da so pogoji iz te določbe izpolnjeni, če blago, ki se giblje pod režimom odloga plačila trošarine, ni prispelo ali ni v celoti prispelo v namembni kraj in manjkajoča količina (primanjkljaj blaga) ni bila ugotovljena, preden je bilo prevozno sredstvo raztovorjeno, tako da ta ugotovitev primanjkljaja pomeni nepravilnost in je zato za pobiranje trošarine pristojna namembna država članica? Ali pa je treba neznani prejšnji dogodek, zaradi katerega je prišlo do primanjkljaja, šteti za nepravilnost v smislu člena 10(4) Direktive [2008/118], tako da je za pobiranje trošarine pristojna odpremna država članica?“

Vprašanji za predhodno odločanje

21 Predložitveno sodišče v bistvu sprašuje, ali je treba člen 10(2) Direktive 2008/118 razlagati tako, da se uporablja za položaj, v katerem trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine ni prispelo v namembni kraj v celoti in je bila manjkajoča količina blaga ugotovljena šele ob raztovarjanju prevoznega sredstva, ki je navedeno blago vsebovalo, tako da se šteje, da je bila nepravilnost v smislu te določbe storjena v državi prihoda, zato obveznost za plačilo trošarine nastane v tej državi.

22 Najprej je treba opozoriti, da v skladu s členom 2 Direktive 2008/118 za blago iz člena 1 te direktive velja obveznost plačila trošarine ob njegovi proizvodnji na ozemlju Evropske unije ali ob njegovem uvozu na to ozemlje. Ker je obdavčljivi dogodek tako proizvodnja zadevnega blaga na navedenem ozemlju ali njegov uvoz na navedeno ozemlje, na podlagi člena 7(1) Direktive 2008/118 obveznost plačila te trošarine nastane le, če je to blago sproščeno v porabo.

23 Na podlagi člena 17(1)(a)(i) Direktive 2008/118 se trošarinsko blago lahko giba pod režimom odloga plačila trošarine na ozemlju Unije med drugim – tako kot v postopku v glavni stvari – od trošarinskega skladišča v eni državi članici do trošarinskega skladišča v drugi državi članici. Za tak režim odloga plačila trošarine je značilno, da za blago, za katero ta režim velja, obveznost plačila trošarine še ni nastala, čeprav je obdavčljivi dogodek že nastopil. Zato, kar zadeva trošarinsko blago, ta režim povzroči odlog obveznosti plačila trošarine, dokler ni izpolnjen pogoj za nastanek obveznosti plačila trošarine (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točka 22 in navedena sodna praksa).

24 Za trošarinsko blago pod režimom odloga plačila trošarine (v nadaljevanju: trošarinsko blago) člen 7(2)(a) Direktive 2008/118 določa, da se vsaka odprema trošarinskega blaga iz tega režima – ne glede na to, ali je pravilna ali nepravilna – šteje za sprostitev v porabo.

25 V tem kontekstu člen 10 Direktive 2008/118 določa pravila za opredelitev države članice, za katero se šteje, da je bilo v njej trošarinsko blago – zaradi nepravilnosti med njegovim gibanjem – sproščeno v porabo.

26 Za namene uporabe člena 10 Direktive 2008/118 odstavek 6 tega člena določa, da „nepravilnost“ pomeni okoliščine med gibanjem trošarinskega blaga – razen okoliščine iz člena 7(4) te direktive – zaradi katerih se gibanje oziroma del gibanja trošarinskega blaga ni končalo v skladu s členom 20(2) navedene direktive.

27 Kar zadeva ta pojem „nepravilnost“, je Sodišče že razsodilo, da ugotovitev manjkajoče količine trošarinskega blaga ob njegovi dobavi razkriva nujno pretekle okoliščine, v katerih manjkajoče blago ni bilo del te dobave in v katerih se gibanje tega blaga torej ni končalo v skladu s členom 20(2) Direktive 2008/118. Ta okoliščina je zato nepravilnost v smislu člena 10(6) te direktive. Takšna nepravilnost nujno povzroči odpremo iz režima odloga plačila trošarine in zato sprostitev v porabo, kot to določa člen 7(2)(a) navedene direktive (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točka 43).

28 V zvezi s tem je treba poudariti, da ugotovitev manjkajoče količine blaga ob dobavi sama po sebi še ni nepravilnost v smislu člena 10(6) Direktive 2008/118. Položaj, ki je bil v sodni praksi, navedeni v točki 27 zgoraj, opredeljen kot nepravilnost, je namreč položaj, v katerem manjkajoče blago ni bilo dobavljeno, gibanje navedenega blaga pa se zato ni končalo v skladu s členom 20(2) Direktive 2008/118. Torej je sam obstoj manjkajoče količine tisto, kar predstavlja nepravilnost v smislu člena 10(6) te direktive.

29 Poleg tega, ker je pojem nepravilnosti opredeljen enako za celoten člen 10 Direktive 2008/118, mora imeti enak pomen za namene uporabe tako člena 10(2) navedene direktive kakor tudi njenega člena 10(4). Tako se lahko položaj, v katerem manjkajoče blago ni bilo predmet dobave trošarinskega blaga – kot nepravilnost v smislu člena 10(6) Direktive 2008/118 – glede na okoliščine uvršča bodisi na področje uporabe člena 10(2) navedene direktive bodisi na področje uporabe člena 10(4) te direktive.

30 V zvezi s tem iz besedila člena 10(2) in (4) Direktive 2008/118 izhaja, da se člen 10(2) te direktive uporablja, če je bila ugotovljena nepravilnost „med gibanjem“ trošarinskega blaga, medtem ko se člen 10(4) navedene direktive nanaša na primer, v katerem nepravilnost, čeprav je bila storjena med gibanjem, ni bila ugotovljena med tem gibanjem (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točki 38 in 53).

31 Tako je treba preučiti, ali je treba za ugotovitev manjkajoče količine trošarinskega blaga ob raztovarjanju prevoznega sredstva, ki to blago vsebuje, šteti, da je do nje prišlo še med gibanjem tega blaga v smislu člena 10(2) Direktive 2008/118 ali po koncu tega gibanja.

32 V zvezi s tem je, najprej, iz člena 20(2) Direktive 2008/118 razvidno, da se gibanje trošarinskega blaga – v primeru gibanja iz enega trošarinskega skladišča v drugo trošarinsko skladišče – konča, ko prejemnik to blago prejme.

33 Dalje, iz sobesedila, v katero je umeščen člen 20(2) Direktive 2008/118, izhaja, da je zakonodajalec Unije želel, da je dejanski prejem trošarinskega blaga odločilni element pogojev, pod katerimi je gibanje tega blaga treba presojati ob njegovi dobavi (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točka 30).

34 Poleg tega, če bi bilo treba šteti, da je dobava opravljena v trenutku, ko je prevozno sredstvo, s katerim se dostavlja trošarinsko blago, prispelo na namembni kraj, pri čemer prejemnik še ni imel možnosti izmeriti dejanske količine dobavljenega blaga, bi nastanek obveznosti plačila trošarine kršil zahteve glede narave same zadevne trošarine, ki terja natančno poznavanje količine blaga, sproščenega v porabo (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točki 32 in 33).

35 Nazadnje, treba je poudariti, da se trošarinsko blago praviloma dobavi imetniku trošarinskega skladišča. Vendar pa je zakonodajalec Unije – s tem, da od takšnega imetnika trošarinskega skladišča na podlagi člena 16(2)(d) Direktive 2008/118 zahteva, da v svoje trošarinsko skladišče vnese in ob koncu gibanja vpiše v evidenco vse trošarinsko blago, s čimer doseže, da te fizične in računovodske operacije sovpadejo s koncem gibanja tega blaga – nameraval konec gibanja tega blaga določiti na trenutek, ko je imetnik trošarinskega skladišča zadevno blago dejansko prejel in ko je bilo količino tega blaga mogoče dejansko izmeriti zaradi evidence v registrih skladišča (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točka 34).

36 V teh okoliščinah je treba člen 20(2) Direktive 2008/118 razlagati tako, da je treba šteti, da do konca gibanja trošarinskega blaga pride v trenutku, ko je prejemnik imel možnost poznati natančno količino blaga, ki ga je dejansko prejel (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točka 32).

37 Zato ni mogoče šteti, da je do konca gibanja trošarinskega blaga prišlo, preden je bilo v celoti raztovorjeno prevozno sredstvo, ki je to blago vsebovalo, saj takšno raztovarjanje ali pregled pred njim prejemniku omogoča, da pridobi natančne podatke o količini blaga, ki ga je dejansko prejel (glej v tem smislu sodbo z dne 28. januarja 2016, BP Europa, C-64/15, EU:C:2016:62, točka 33).

38 Iz tega sledi, da je treba šteti, da do ugotovitve manjkajoče količine blaga ob raztovarjanju prevoznega sredstva, ki to blago vsebuje, ali po tem, ko je bilo to prevozno sredstvo v celoti raztovorjeno, pride še med gibanjem takega blaga v smislu člena 10(2) Direktive 2008/118.

39 Na to ugotovitev ne vpliva vprašanje predložitvenega sodišča v zvezi s tem, ali bi bil s tem, da se členu 10(2) Direktive 2008/118 prizna tak obseg, členu 10(4) te direktive lahko odvzet smisel, ker bi bila manjkajoča količina blaga vedno ugotovljena najpozneje ob raztovarjanju prevoznega sredstva in bi torej tak položaj še vedno spadal na področje uporabe člena 10(2) te direktive.

40 Člen 10(4) Direktive 2008/118 se namreč še vedno uporablja, zlasti če je količina trošarinskega blaga, ki ga prejme prejemnik, manjša od količine, ki bi mu jo bilo treba dobaviti, vendar se ta nepravilnost iz katerega koli razloga ne ugotovi med gibanjem, temveč v poznejši fazi. Tako je lahko zlasti, kadar prejemnik ni preveril količine blaga ob njegovem raztovarjanju in je bila manjkajoča količina blaga ugotovljena šele po koncu gibanja navedenega blaga ali kadar je prejemnik zaradi napačnega pregleda količine blaga ob njegovem raztovarjanju menil, da je dobavljena količina popolna, pri čemer je bila manjkajoča količina ugotovljena šele pozneje.

41 Prav tako uvodna izjava 11 Direktive 2008/118 ne more voditi k drugačni razlagi, ker zgolj povzema vsebino člena 10(1), (2) in (4) te direktive, in ne dopušča odstopanja od pravil o določitvi države članice, v kateri nastane obveznost za plačilo trošarine, kot jih je Sodišče razložilo v sodbi z dne 28. januarja 2016, BP Europa (C-64/15, EU:C:2016:62), zlasti ob upoštevanju člena 20(2) navedene direktive.

42 Glede na navedeno je treba na vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 10(2) Direktive 2008/118 razlagati tako, da se uporablja za položaj, v katerem trošarinsko blago ni prispelo v namembni kraj v celoti in je bila manjkajoča količina blaga ugotovljena šele ob raztovarjanju prevoznega sredstva, ki je navedeno blago vsebovalo, tako da se šteje, da je bila nepravilnost v smislu te določbe torej storjena v državi prihoda, zato obveznost za plačilo trošarine nastane v tej državi.

Stroški

43 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Splošnemu sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (senat za predhodno odločanje)

razsodilo:

Člen 10(2) Direktive Sveta 2008/118/ES z dne 16. decembra 2008 o splošnem režimu za trošarino in o razveljavitvi Direktive 92/12/EGS

je treba razlagati tako, da

se uporablja za položaj, v katerem trošarinsko blago ni prispelo v namembni kraj v celoti in je bila manjkajoča količina blaga ugotovljena šele ob raztovarjanju prevoznega sredstva, ki je navedeno blago vsebovalo, tako da se šteje, da je bila nepravilnost v smislu te določbe torej storjena v državi prihoda, zato obveznost za plačilo trošarine nastane v tej državi.

Papasavvas Sampol Pucurull Steinfatt

Petrlík Valasidis

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 26. novembra 2025.

Podpisi